CÁC LẼ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

BÀI 203 - Sự thương khó của Đức Chúa Jêsus Christ

Phần 14 - Đức Chúa Jêsus vác thập tự giá mình, đi đến nơi Gô-gô-tha.

Ma-thi-ơ 27:31-34: **Khi đã nhạo báng Ngài rồi, thì họ cởi áo điều ra mà mặc áo của Ngài lại, rồi đem Ngài đi đóng đinh trên cây thập tự. Khi họ đi ra, gặp một người ở thành Sy-ren tên là Si-môn; thì bắt người vác cây thập tự của Đức Chúa Jêsus. Đã đi tới một chỗ gọi là Gô-gô-tha, nghĩa là chỗ cái Sọ, họ cho Ngài uống rượu trộn với mật đắng; song Ngài nếm, thì không chịu uống.**

Mác 15:20-23: **Khi họ đã nhạo cười Ngài như vậy rồi, thì cởi áo điều ra, mặc áo của Ngài lại cho Ngài, và đem ra để đóng đinh trên cây thập tự. Có một tên Si-môn kia, người thành Sy-ren, là cha A-léc-xan-đơ và Ru-phu, ở ngoài ruộng về, đi ngang qua đó; họ bắt phải vác cây thập tự. Họ đem Đức Chúa Jêsus đến nơi kia, gọi là Gô-gô-tha, nghĩa là chỗ Sọ. Họ cho Ngài uống rượu hòa với một dược; song Ngài không uống.**

Lu-ca 23:23-31: **Nhưng chúng cố nài, kêu lớn tiếng rằng phải đóng đinh Ngài trên cây thập tự; tiếng kêu của họ được thắng. Phi-lát truyền làm y như lời chúng xin. Bèn tha tên tù vì tội dấy loạn và giết người, là người chúng đã xin tha; rồi phó Đức Chúa Jêsus cho mặc ý họ. Khi chúng điệu Đức Chúa Jêsus đi, bắt một người xứ Sy-ren, tên là Si- môn, từ ngoài đồng về, buộc phải vác cây thập tự theo sau Ngài. Có đoàn dân đông lắm đi theo Đức Chúa Jêsus, và có mấy người đàn bà đấm ngực khóc về Ngài. Nhưng Đức Chúa Jêsus xây mặt lại với họ mà phán rằng: Hỡi con gái thành Giê-ru-sa-lem, đừng khóc về ta, song khóc về chính mình các ngươi và về con cái các ngươi. Vì nầy, ngày hầu đến, người ta sẽ nói rằng: Phước cho đàn bà son, phước cho dạ không sanh đẻ và vú không cho con bú! Bấy giờ, người ta sẽ nói với núi rằng: Hãy đổ xuống trên chúng ta! với gò rằng: Hãy che chúng ta! Vì nếu người ta làm những sự ấy cho cây xanh, thì cây khô sẽ xảy ra sao?**

Giăng 19:14-17: **Vả, bấy giờ là ngày sắm sửa về lễ Vượt Qua, độ chừng giờ thứ sáu *(độ mười hai giờ trưa)*. Phi-lát nói cùng dân Giu-đa rằng: Vua các ngươi kia kìa! Những người đó bèn kêu lên rằng: Hãy trừ hắn đi, trừ hắn đi! Đóng đinh hắn trên cây thập tự đi! Phi-lát nói với chúng rằng: Ta sẽ đóng đinh Vua các ngươi lên thập tự giá hay sao? Các thầy tế lễ cả thưa rằng: Chúng tôi không có vua khác, chỉ Sê-sa mà thôi. Người bèn giao Ngài cho chúng đặng đóng đinh trên thập tự giá. Vậy, chúng bắt Ngài và dẫn đi. Đức Chúa Jêsus vác thập tự giá mình, đi đến ngoài thành, tại nơi gọi là cái Sọ, tiếng Hê-bơ-rơ gọi là Gô-gô-tha.**

Chúng ta hãy nhìn vào con đường mà Đức Chúa Jêsus đã vác cây thập tự mình đi tới đồi Gô-gô-tha, để hoàn thành giá cứu chuộc nhân loại, trước khi chúng ta cùng nhau suy gẫm ý nghĩa của những sự đã xảy đến với Đức Chúa Jêsus, là những sự mà các thầy tế lễ cả thành Giê-ru-sa-lem và bọn lính người Rô-ma đã làm đối với Ngài, khi họ đem Ngài đi đóng đinh trên cây thập tự.

Chúng ta hãy bắt đầu từ phòng cao, nơi Đức Chúa Jêsus ăn Lễ Vượt Qua với các môn đồ của Ngài.

Lu-ca 22:14-20: **Đến giờ, Ngài ngồi bàn ăn, các sứ đồ cùng ngồi với Ngài. Ngài phán rằng: Ta rất muốn ăn lễ Vượt Qua nầy với các ngươi trước khi ta chịu đau đớn. Vì, ta nói cùng các ngươi, ta sẽ không ăn lễ nầy nữa cho đến khi lễ ấy được trọn trong nước Đức Chúa Trời. Ngài bèn cầm chén, tạ ơn, rồi phán rằng: Hãy lấy cái nầy phân phát cho nhau. Vì, ta nói cùng các ngươi, từ nay ta sẽ không uống trái nho nữa, cho tới khi nước Đức Chúa Trời đến rồi. Đoạn, Ngài cầm lấy bánh, tạ ơn xong, bẻ ra phân phát cho môn đồ, mà phán rằng: Nầy là thân thể ta, đã vì các ngươi mà phó cho; hãy làm sự nầy để nhớ đến ta. Khi ăn xong, Ngài cũng làm như vậy, lấy chén đưa cho môn đồ, mà phán rằng: Chén nầy là giao ước mới trong huyết ta vì các ngươi mà đổ ra.**

Tại nơi phòng cao này, trong đêm của Lễ Vượt Qua (A.D.32), Đức Chúa Jêsus đã phán trước cho các môn đồ của Ngài biết những sự sẽ xảy đến cho Ngài, như lời Kinh-Thánh đã dự ngôn, rồi sau đó, Chúa Jêsus đã cùng với các môn đồ của Ngài đi lên núi Ô-li-e, là lên nơi mà người ta đã gọi đó là vườn Ghết-sê-ma-nê, có nghĩa là nơi ép dầu, hay có thể gọi là nơi ép rượu, như Kinh-Thánh đã chép.

Xa-cha-ri 14:1-11: **Nầy, ngày của Đức Giê-hô-va đến, những của cướp ngươi sẽ bị chia giữa ngươi. Vậy ta sẽ nhóm mọi nước lại tranh chiến cùng Giê-ru-sa-lem, và thành sẽ bị lấy, nhà sẽ bị cướp, đàn bà sẽ bị hãm, phân nửa thành sẽ đi làm phu tù; nhưng dân còn lại sẽ không bị trừ bỏ khỏi thành. Bấy giờ Đức Giê-hô-va sẽ ra đánh cùng các nước đó, như Ngài đã đánh trong ngày chiến trận. Trong ngày đó, chân**

Ngài sẽ đứng trên núi ô-li-ve, là núi đối ngang Giê-ru-sa-lem về phía đông; và núi ô-li-ve sẽ bị xé ra chính giữa về phía đông và phía tây, đến nỗi thành ra một trũng rất lớn; phân nửa núi dời qua phương bắc, phân nửa dời qua phương nam. Các ngươi sẽ trốn trong trũng núi, vì trũng núi ấy sẽ chạy dài đến Át-san; và các ngươi sẽ đi trốn như là trốn khỏi cơn động đất đang ngày Ô-xia, vua Giu-đa. Bấy giờ Giê-hô-va Đức Chúa Trời ta sẽ đến, hết thảy các thánh sẽ ở cùng ngươi. Trong ngày đó sẽ không có sự sáng nữa, những vì sáng sẽ thâu mình lại. Ấy sẽ là một ngày mà Đức Giê-hô-va biết; chẳng phải ngày, chẳng phải đêm, song xảy ra đến buổi chiều sẽ có sự sáng. Xảy ra trong ngày đó, nước sống sẽ ra từ Giê-ru-sa-lem, phân nửa chảy về biển đông, phân nửa chảy về biển tây, trong mùa hạ và mùa đông đều có. Đức Giê-hô-va sẽ làm vua khắp đất; trong ngày đó, Đức Giê-hô-va sẽ là có một, và danh Ngài cũng sẽ là có một. Cả đất sẽ làm nên đồng bằng, từ Ghê-ba cho đến Rim-môn, về phía nam Giê-ru-sa-lem, thành nầy sẽ được nhắc lên và ở trong chỗ mình, từ cửa Bên-gia-min cho đến chỗ cửa thứ nhất, và đến cửa góc, lại từ tháp Ha-na-nê-ên cho đến những nơi ép rượu của vua. Người ta sẽ ở đó, nó chẳng bị rủa sả nữa, nhưng Giê-ru-sa-lem sẽ được ở yên ổn.

Đây là lời tri thức của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán về một ngày, không phải như ngày của loài người xác thịt, nhưng là ngày của Đức Giê-hô-va, thuộc về thần linh và sự sống, đó là ngày mà những người tin cậy và kính sợ Danh Đức Giê-hô-va sẽ nhận được giá cứu chuộc cho linh hồn mình và kể từ đó, người ấy sẽ thuộc về Đức Giê-hô-va. Đó là ngày của Đấng Christ bắt đầu vào buổi chiều, khi Đức Chúa Jêsus Christ trút linh hồn mình trên thập tự giá để hoàn thành ý chỉ của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời. Vào thời khắc đó, toàn bộ thế lực của ma quỷ ở chốn không trung bị rúng động, vì chúng đã bị phán xét bởi tội giết Đức Chúa Jêsus Christ, Con một của Đức Chúa Trời, Ngài là Vua dân Giu-đa.

Toàn bộ thế lực của ma quỷ không thể ngờ rằng, khi Đức Chúa Jêsus Christ trút linh hồn, thì ngay lúc đó, giá cứu chuộc nhân loại đã được hoàn thành, như Lời Đức Giê-hô-va đã phán qua tiên tri Xa-cha-ri rằng: **nước sống sẽ ra từ Giê-ru-sa-lem, phân nửa chảy về biển đông, phân nửa chảy về biển tây, trong mùa hạ và mùa đông đều có.** Khi giá cứu chuộc nhân loại đã được hoàn thành, thì sự phán xét giữa tâm linh với tâm trí của loài người được bôi xoá, bức tường ngăn cách giữa linh hồn và thân thể của loài người đã được phá huỷ và đó là Tin-Lành cứu rỗi nhân loại đã được hoàn tất bởi sự chết của Đức Chúa Jêsus Christ - Con một Đức Chúa Trời.

Suối nước của sự sống lại và sự sống đời đời của Đức Chúa Trời đã được ban cho loài người, tức là ban cho những người nào tin đến Danh Đức Chúa Jêsus Christ - Con một Đức Chúa Trời.

Nhưng cũng trong ngày đó, sự phán xét của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với những kẻ không tin đến Danh Đức Chúa Jêsus Christ - Con một Đức Chúa Trời cũng bắt đầu thi hành cho tới khi tận thế.

Khoảng năm 518 B.C., Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng tiên tri Xa-cha-ri phán trước về một ngày, khi mà Con một của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ (tức là Đấng Christ), là thầy tế lễ thượng phẩm theo Ban Mên-chi-xê-đéc, sẽ bị chính dân Giu-đa, là dân được gọi theo Danh Đức Giê-hô-va ở tại thành Giê-ru-sa-lem bắt và giết đi, thay vì tiếp nhận Đấng Christ đó cho sự sống của mình và bởi cớ đó mà thành Giê-ru-sa-lem cùng dân cư sống trong đó, thay vì sẽ được phước hạnh và sự bình an thì họ lại phải bị chiến tranh đến bởi nhiều nước trong thế gian này hiệp lại để nghịch lại Giê-ru-sa-lem, như Lời Đức Chúa Jêsus đã phán với những người đàn bà đã than khóc cho Ngài, khi họ thấy Ngài phải vác thập tự giá mình đi lên đồi Gô-gô-tha để bị người ta đóng đinh tại đó.

Lu-ca 23:27-31: **Có đoàn dân đông lắm đi theo Đức Chúa Jêsus, và có mấy người đàn bà đấm ngực khóc về Ngài. Nhưng Đức Chúa Jêsus xây mặt lại với họ mà phán rằng: Hỡi con gái thành Giê-ru-sa-lem, đừng khóc về ta, song khóc về chính mình các ngươi và về con cái các ngươi. Vì nầy, ngày hầu đến, người ta sẽ nói rằng: Phước cho đàn bà son, phước cho dạ không sanh đẻ và vú không cho con bú! Bấy giờ, người ta sẽ nói với núi rằng: Hãy đổ xuống trên chúng ta! với gò rằng: Hãy che chúng ta! Vì nếu người ta làm những sự ấy cho cây xanh, thì cây khô sẽ xảy ra sao?**

Đức Chúa Jêsus Christ đã vâng lời Đức Chúa Cha đến thế gian này để ban chính sự sống Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên cũng như cho hết thảy những ai nghe đến danh Ngài mà tin Đức Chúa Trời, thì những người đó sẽ nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Trời, điều đó có nghĩa là, nếu loài người trên thế gian này, từ dân Y-sơ-ra-ên cho đến các dân tộc sống trên trái đất này mà không nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Trời, (mà Đức Chúa Jêsus Christ chính là giá cứu chuộc đó), thì sẽ không có một người nào có thể hiểu được và

sở hữu được Lời của Đức Chúa Trời. Vì tội lỗi của loài người, từ tội lỗi của A-đam rồi đến tội lỗi của tổ phụ trải ba, bốn đời đổ sự rủa sả của Luật pháp trên mỗi người, cái giá cứu chuộc mà người ta không thể trả nổi đó vẫn đè nặng trên mỗi người, nên không có một người nào có thể tự giải phóng mình ra khỏi ách tôi mọi cho tội lỗi, vì mọi người đã bị bán cho tội lỗi từ khi còn trong lòng mẹ. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã chọn dân Y-sơ-ra-ên làm tuyển dân của Ngài và Ngài đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên con đường của sự sống lại và sự sống để dân Y-sơ-ra-ên sẽ nhờ quyền phép trong Lời Đức Chúa Trời mà được sự sống lại và sự sống và cũng nhờ đó mà họ được trở nên một dân thánh, là một nước thầy tế lễ cho Đức Giê-hô-va và muôn dân sẽ nhận biết Đức Giê-hô-va qua dân Y-sơ-ra-ên. Thế nhưng các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên đã không vâng theo tiếng phán của Đức Giê-hô-va và họ đã không tôn trọng Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì thế cho nên hết thảy dân Y-sơ-ra-ên, từ các thầy tế lễ cho đến dân sự đều không biết Luật pháp của Đức Chúa Trời mình và họ hết thảy đều phạm tội nghịch lại Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Giê-hô-va và họ đã trở nên xa lạ và lui đi.

Ê-sai 1:1-31: **Về đời Ô-xia, Giô-tham, A-cha và Ê-xê-chia, là các vua nước Giu-đa, thì Ê-sai, con trai A-mốt, có sự hiện thấy về nước Giu-đa và thành Giê-ru-sa-lem. Hỡi các tầng trời, hãy nghe; hỡi đất, hãy lắng tai; vì Đức Giê-hô-va có phán rằng: Ta đã nuôi nấng con cái, trưởng dưỡng chúng nó, song chúng nó dấy loạn nghịch cùng ta. Bò biết chủ mình, lừa biết máng của chủ; song Y-sơ-ra-ên chẳng hiểu biết, dân ta chẳng suy nghĩ. Ôi! nước mắc tội, dân mang lỗi nặng nề, tông giống độc dữ, con cái làm bậy bạ kia! Chúng nó đã lìa bỏ Đức Giê-hô-va, khinh lờn Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, đã trở nên xa lạ và lui đi. Các ngươi sao còn cứ bạn nghịch, để lại bị đánh nữa? Đầu đều đau đớn cả, lòng đều mòn mỏi cả. Từ bàn chân cho đến đỉnh đầu, chẳng có chỗ nào lành: rặt những vết thương, vít sưng cùng lằn mới, chưa rịt, chưa quấn, cũng chưa bôi dầu cho êm. Xứ các ngươi là nơi hoang vu, thành các ngươi bị lửa thiêu hủy; dân ngoại nuốt đất đai các ngươi trước mặt các ngươi, hoang vu như bị dân ngoại phá tán. Con cái Si-ôn bị bỏ lại như lều vườn nho, như chòi ruộng dưa, như thành bị vây. Ví bằng Đức Giê-hô-va vạn quân chẳng để chúng ta còn sót lại chút đỉnh, thì chúng ta sẽ giống thành Sô-đôm và như thành Gô-mô-rơ vậy! Hỡi các quan trưởng Sô-đôm, hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va. Hỡi dân Gô-mô-rơ, hãy để tai vào luật pháp của Đức Chúa Trời chúng ta! Đức Giê-hô-va phán: Muôn vàn của lễ các ngươi nào có can hệ gì đến ta? Ta đã chán chê của lễ thiêu bằng chiên đực và mỡ của bò con mập. Ta chẳng đẹp lòng về huyết của bò đực, chiên con và dê đực đâu. Khi các ngươi đến chầu trước mặt ta, ai khiến các ngươi giày đạp hành lang ta? Thôi, đừng dâng của lễ chay vô ích cho ta nữa! Ta gớm ghét mùi hương, ngày trăng mới, ngày sa-bát cùng sự rao nhóm hội; ta chẳng khứng chịu tội ác hội hiệp nơi lễ trọng thể. Thật, lòng ta ghét những ngày trăng mới và kỳ lễ các ngươi, là nặng nề cho ta, ta lấy làm mệt mà gánh lấy. Vậy nên, khi các ngươi giơ tay, thì ta che mắt khỏi các ngươi. Khi các ngươi cầu nguyện rườm rà, ta chẳng thèm nghe. Tay các ngươi đầy những máu. Hãy rửa đi, hãy làm cho sạch! Hãy tránh những việc ác khỏi trước mắt ta. Đừng làm dữ nữa. Hãy học làm lành, tìm kiếm sự công bình; hãy đỡ đần kẻ bị hà hiếp, làm công bình cho kẻ mồ côi, binh vực lẽ của người góa bụa. Đức Giê-hô-va phán: Bây giờ hãy đến, cho chúng ta biện luận cùng nhau. Dầu tội các ngươi như hồng điều, sẽ trở nên trắng như tuyết; dầu đỏ như son, sẽ trở nên trắng như lông chiên. Nếu các ngươi sẵn lòng vâng lời, sẽ ăn được sản vật tốt nhất của đất. Nhược bằng các ngươi chẳng khứng và bạn nghịch, sẽ bị nuốt bởi gươm; vì miệng Đức Giê-hô-va đã phán. Ôi! thành trung nghĩa đã hóa ra kỵ nữ, nó vốn đầy sự chánh trực, và sự công bình ở trong nó, mà bây giờ đầy những kẻ giết người! Bạc ngươi biến thành cặn, rượu ngươi pha lộn nước. Các quan trưởng của dân ngươi là đồ phản nghịch, làm bạn với kẻ trộm, mỗi người trong chúng đều ưa của hối lộ, đeo đuổi theo tài lợi; chẳng làm công bình cho kẻ mồ côi, vụ kiện của người góa bụa chẳng đến cùng chúng nó. Vậy nên, Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, Đấng Quyền năng của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Ôi! ta sẽ được thỏa lòng về kẻ đối định ta, và báo trả kẻ cừu thù ta! Ta sẽ lại tra tay trên ngươi, làm ta sạch hết cáu cặn ngươi, và bỏ hết chất pha của ngươi. Ta sẽ lập lại các quan xét của ngươi như ngày trước, các mưu sỹ của ngươi như lúc đầu. Rồi sau người ta sẽ xưng ngươi là thành công bình, là ấp trung nghĩa. Si-ôn sẽ được chuộc bởi sự chánh trực, còn kẻ nào trở lại đó thì được chuộc bởi sự công bình. Song những kẻ bạn nghịch và mắc tội sẽ cùng bị hủy diệt, còn kẻ bỏ Đức Giê-hô-va sẽ bị diệt vong. Vậy các ngươi sẽ hổ thẹn vì những cây thông mình ưa; mắc cỡ vì những vườn mình đã chọn. Vì các ngươi sẽ giống như cây thông khô lá, như vườn không nước. Người mạnh sẽ như bã gai, việc làm của nó như đóm lửa; cả hai sẽ cùng nhau cháy,**

chẳng có ai giập tắt.

Hầu như hết thảy những người tin Chúa trong thời sau rốt này đều đã nghĩ rằng, khi họ đã quỳ gối cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm giá cứu chuộc mình, thì kể từ giờ phút đó, họ đã nhận được giá cứu chuộc và tâm linh của họ đã được chuộc lại cho Đức Chúa Trời!

Kinh-Thánh không chép như vậy, nhưng chép rõ là: **"Ngài đã đến trong xứ mình, song dân mình chẳng hề nhận lấy. Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài, là kẻ chẳng phải sanh bởi khí huyết, hoặc bởi tình dục, hoặc bởi ý người, nhưng sanh bởi Đức Chúa Trời vậy."** (Giăng 1:11-13)

Bản Kinh-Thánh King James version chép: [11]**He came**[G2064] **unto his own, and his own received**[G3880] **him not.** [12]**But as many**[G3745] **as received**[G2983] **him, to them gave**[G1325] **he power**[G1849] **to become**[G1096] **the sons**[G5043] **of God**[G2316]**, even to them that believe**[G4100] **on**[G1519] **his name**[G3686]**:** [13]**Which**[G3739] **were born**[G1080]**, not of blood**[G129]**, nor**[G3761] **of the will**[G2307] **of the flesh**[G4561]**, nor**[G3761] **of the will**[G2307] **of man**[G435]**, but of God**[G2316]**.**

Có hai chữ **nhận** khác nhau trong hai câu 11 và câu 12, dù trong tiếng Việt chữ viết và phát âm như nhau.

Chữ **nhận** - **received**[G3880] chép trong câu 11 đó là chữ παραλαμβάνω - **paralambano**, số 3880 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: ***tiếp đón, tiếp nhận, liên kết với, học theo, làm theo, cầm giữ lấy, nắm chặt lấy, sở hữu lấy, kết bạn với, cộng tác với;***

Như vậy, nguyên câu 11 đã chép đó sẽ là: ***Ngài đã đến trong xứ của mình, nhưng những người thuộc về Ngài đã không nhận (không tiếp đón, không tiếp nhận, không liên kết với, không học theo, không làm theo, không cầm giữ lấy, không nắm chặt lấy, không sở hữu lấy, không kết bạn với, không cộng tác với) Ngài.***

Còn chữ **nhận** - **received**[G2983] chép trong câu 12 trên, đó là chữ λαμβάνω - **lambano**, số 2983 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: ***sự cầm giữ, chiếm đoạt lấy cho mình, sở hữu lấy cho mình, trả giá cho được hưởng, chấp nhận, thừa nhận, đạt được, hoàn thành cho mình, nắm vững, thấu hiểu, bắt lấy, túm chặt lấy, giữ chặt lấy, giành được cho mình, kiếm được cho mình, lĩnh hội lấy, tiếp thu, tiếp nhận, mang theo mình;***

Như vậy, trọn vẹn ý nghĩa của câu 12 này, sẽ là: ***Nhưng hễ ai đã nhận*** (***cầm giữ lấy Ngài - Lời Đức Chúa Trời , chiếm đoạt lấy cho mình, sở hữu lấy cho mình, trả giá cho được hưởng, chấp nhận, thừa nhận, đạt được, hoàn thành cho mình, nắm vững, thấu hiểu, bắt lấy, túm chặt lấy, giữ chặt lấy, giành được cho mình, kiếm được cho mình, lĩnh hội lấy, tiếp thu, tiếp nhận, mang... theo mình) Ngài.***

Đức Chúa Jêsus là Con một của Đức Chúa Trời và Danh Ngài còn có nghĩa là Lời Đức Chúa Trời.

Tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của cuộc đời mình là tiếp nhận Lời của Đức Chúa Trời làm Chúa của mọi sự trong cuộc đời của người tin Chúa, nghĩa là thông qua sự bảo lãnh của Đức Chúa Jêsus Christ dành cho những người đã thật sự hạ mình xuống mà tiếp nhận Ngài - Lời của Đức Chúa Trời - làm Chúa của sự sống người ấy,nghĩa là người ấy sẽ phải học, phải vâng giữ và phải làm theo hết thảy các điều răn cùng các mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán dạy và được chép trong Kinh-Thánh. Việc trung tín học và làm theo Lời Đức Chúa Trời (được chép trong Kinh-Thánh) không phải là giá chuộc linh hồn người ấy ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, mà là kết quả của việc người ấy có để cho quyền phép của Lời Đức Chúa Trời thật sự làm Chúa cuộc sống của người ấy hay không.

Đức Chúa Jêsus đã phán về lẽ đạo này như sau:

Giăng 15:1-6: **Ta là gốc nho thật, Cha ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tỉa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các ngươi đã được trong sạch, vì lời ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong ta, thì ta sẽ ở trong các ngươi. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các ngươi chẳng cứ ở trong ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các ngươi là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài ta, các ngươi chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ trong ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy.**

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, ấy là Ngài đã ban giá cứu chuộc cho sự sống của người ta vậy, vì trong Luật pháp của Đức Chúa Trời có chép rõ về giá chuộc sự sống người ta ra khỏi quyền lực của tội lỗi đó là các con thú được Đức Chúa Trời chỉ định làm giá chuộc tội lỗi của người ta, như chiên, dê, bò, chim bồ câu, cả thảy các loài thú này đều là bóng về Lời Đức Chúa Trời mà Danh Đức Chúa Jêsus Christ còn được gọi là Lời Đức Chúa Trời.

Chức vụ thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên được Đức Giê-hô-va chỉ định đó mang ý nghĩa về chức vụ giảng dạy Luật pháp của Đức Chúa Trời và cầu thay cho dân Y-sơ-ra-ên. Nếu chức vụ thầy tế lễ mà không được tôn trọng và nếu những người giữ chức thầy tế lễ không tôn trọng Danh Đức Giê-hô-va và không tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì dân sự dưới chức vụ thầy tế lễ đó cũng sẽ phạm tội và nếu ở đâu có sự phạm tội thì tại đó sẽ có sự rủa sả giáng xuống và nếu như thầy tế lễ và dân sự không nhận biết Luật pháp của Đức Chúa Trời thì làm thế nào người ta được cứu chuộc ra khỏi sự trừng phạt của Luật pháp ?

Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng duy nhất có quyền cứu chuộc những người thuộc về Ngài ra khỏi sự rủa sả của Luật pháp, vậy thì nếu người tin Chúa chỉ lấy môi miệng mình mà xưng nhận Đức Chúa Jêsus mà không có Lời Đức Chúa Trời cai trị lòng mình, thì người ấy không thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ và người ấy sẽ không nhận được giá cứu chuộc cho sự sống của linh hồn mình.

Người nào tiếp nhận Lời Đức Chúa Trời, vâng giữ và làm theo Lời Đức Chúa Trời, để cho Lời Đức Chúa Trời làm Chúa của sự sống mình, thì chính Lời của Đức Chúa Trời sẽ biến đổi tâm tánh của người ấy và Lời Đức Chúa Trời sẽ chứng minh người ấy ở trước mặt Đức Chúa Jêsus Christ rằng, người ấy là con của Ngài.

Làm thế nào để chúng ta sẽ được Đức Chúa Jêsus Christ nhận chúng ta là con của Ngài?

Tự mỗi người chúng ta không thể khiến chúng ta được trở nên giống như Đức Chúa Jêsus Christ được, dù trong Lẽ thật thì Ngài là Đấng đã tạo nên loài người chúng ta theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời , nhưng tội lỗi của A-đam đã bán dòng dõi của người cho tội lỗi và như vậy, hết thảy loài người chúng ta đều đã bị bán cho tội lỗi từ khi còn ở trong lòng mẹ, rồi khi sđược anh ra trong xác thịt này, tâm tánh của chúng ta đều đã bị nhiễm tội lỗi và trở nên xấu xa từ khi còn là trẻ thơ, nên tự mỗi người không thể nhận biết Chúa được.

Đức Chúa Trời đã ban giá cứu chuộc cho loài người qua Môi-se và hết thảy những người tin Chúa sẽ nhờ sự vâng giữ và làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời và nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà được trở nên giống như hình bóng của Con một Đức Chúa Trời, tức là sẽ được giống như những gì mà Lời Đức Chúa Trời đã định cho chúng ta trước khi chúng ta được sanh ra trong thân thể xác thịt này.

Rô-ma 8:28-30**: Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con nầy được làm Con cả ở giữa nhiều anh em; còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển.**

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **hình bóng - the image**^{G1504} trong câu 29 trên, đó là chữ εἰκών - **eikon**, số 1504 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: ***sự giống hệt như, sự tiêu biểu cho, sự tượng trưng cho, sự đại diện cho, vật giống hệt như bản chính;***

Khi nào thì chúng ta sẽ phải đối diện với Đức Chúa Jêsus Christ để được Ngài bảo lãnh cho được Giao-ước Mới của Đức Chúa Trời?

Hệ thống trường thần học trên đất này sẽ phải đối diện với toà án của Đấng Christ, vì Ngài đã không ban quyền phép hay là chỉ định họ thay Ngài để đào tạo những người mà người ta gọi là mục sư để rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời, như người ta đã tự thành lập các trường đó mà sản sanh ra những người do họ đào tạo rồi phong danh những người đó làm chức mục sư, mà không hề có một ấn chứng nào thuộc về quyền phép của Nước Đức Chúa Trời!

Mọi người mang danh là người tin Chúa cũng vậy, hết thảy đều sẽ phải ứng hầu trước toà án của Đấng Christ như có chép: **"Cho nên chúng ta dầu ở trong thân thể nầy, dầu ra khỏi, cũng làm hết sức để được đẹp lòng Chúa. Bởi vì chúng ta thảy đều phải ứng hầu trước tòa án Đấng Christ, hầu cho mỗi người nhận lãnh tùy theo điều thiện hay điều ác mình đã làm lúc còn trong xác thịt."** (2 Cô-rinh-tô 5:9-10)

Khi một người cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của cuộc đời mình, thì người ấy phải làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì Luật pháp của Đức Chúa Trời là thầy dạy Đạo Đức Chúa Trời của người ấy và nếu người ấy chịu phục thầy giáo đó làm thầy dạy Đạo cho mình, thì chính thầy giáo đó sẽ làm chứng cho người đó ở trước mặt Đức Chúa Jêsus Christ và nếu quả thật người ấy chịu thầy giáo đó làm Chúa mình, thì người ấy sẽ nhờ quyền phép của thầy giáo đó mà được trở nên giống như Đấng Christ, nghĩa là giống như Đấng đã tạo nên mình, vì Danh Ngài được gọi là Cha đời đời, là Chúa bình an của loài người.

Ga-la-ti 3:24**:** **Ấy vậy, luật pháp đã như thầy giáo đặng dẫn chúng ta đến Đấng Christ, hầu cho chúng ta bởi đức tin mà được xưng công bình.**

Tiêu chuẩn nào cho chúng ta biết rằng, chúng ta được trở nên giống như Đấng Christ ?

Khi người tin Chúa tiếp nhận Luật pháp của Đức Chúa Trời và làm theo, thì chính sự tin cậy, vâng phục vâng giữ và làm theo Lời Đức Chúa Trời của người ấy đã chịu để cho Lời Đức Chúa Trời mặc lại cho mình những sự vốn thuộc về người ấy từ lúc ban đầu trong Đức Chúa Trời.

Ê-phê-sô 4:20-24: **Nhưng anh em học cho biết Đấng Christ thì chẳng phải như vậy, vì anh em đã nghe đạo Ngài, và được dạy dỗ trong Ngài (y theo lẽ thật trong Đức Chúa Jêsus) rằng anh em phải bỏ cách ăn nết ở ngày trước, thoát lốt người cũ là người bị hư hỏng bởi tư dục dỗ dành, mà phải làm nên mới trong tâm trí mình, và mặc lấy người mới, tức là người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật.**

Bấy giờ, khi người ấy đối diện với Đức Chúa Jêsus Christ, người ấy sẽ được Đức Chúa Jêsus Christ chấp nhận là Con của Ngài và người ấy sẽ được Đức Chúa Jêsus Christ bảo lãnh cho được nhận Giao-ước Mới, đó là sự được ban cho Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật và bấy giờ, tâm linh của người ấy được sanh lại bởi quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh và người ấy sẽ được Đức Thánh-Linh dắt dẫn vào trong các Lẽ thật của Ngài và chính Đức Thánh-Linh sẽ làm chứng cho người ấy là Con Đức Chúa Trời.

Thành Giê-ru-sa-lem là bóng về thân thể trọn vẹn của loài người thuộc về Đức Chúa Trời, mà tâm linh của người tin Chúa là bóng về đền thờ của Đức Chúa Trời.

Tại nơi đồng vắng Si-nai, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cho dân Y-sơ-ra-ên dừng tại đó một năm để xây dựng đền tạm và những sự thuộc về đền tạm, trong đó có hành lang của đền tạm, là bóng về toàn bộ cuốn sách luật pháp của Đức Chúa Trời, cả phần Cựu ước và Tân-ước, mà sáu mươi cây cọc của hành lang đền tạm cùng với sáu mươi bức bố vi bằng vải gai đậu mịn là bóng về sáu mươi sách trong toàn bộ cuốn Kinh-Thánh, là bóng về trách nhiệm của loài người đối với Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời ***(số 6 là biểu tượng về loài người xác thịt, số 10 là biểu tượng về trách nhiệm, như vậy, số 60 là trách nhiệm của loài người đối với Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời)***, là điều mà Đức Giê-hô-va đã phán với Môi-se rằng, khi Hòm bảng chứng đã được hoàn thành sau khi đã lấy vàng ròng bọc bề bề ngoài và bề trong , thì Đức Giê-hô-va sẽ ban cho Môi-se hai bảng đá đã được chính Đức Giê-hô-va lấy ngón tay Ngài mà viết trên đó các mạng lệnh cùng các điều răn, để đặt vào trong Hòm đó, bấy giờ Hòm đó sẽ được gọi là Hòm Giao-ước của Đức Giê-hô-va. Dân Y-sơ-ra-ên chỉ được phép khởi cuộc hành trình đi đến xứ Ca-na-an khi Hòm Giao-ước đã được hoàn thành cùng với toàn bộ công trình của đền tạm và đó là nguyên tắc thánh không thể thay đổi đối với những người tin Đức Chúa Jêsus Christ, nghĩa là, người tin Chúa phải tiếp nhận, vâng giữ và làm theo Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời và nhờ quyền phép của Luật pháp đó mà người tin Chúa được làm sạch mọi tội lỗi mình và được trở nên người được hưởng quyền kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ. Người ấy sẽ được cùng vớ Đấng Christ cai trị trong Nước của Ngài trên đất này cho đến khi người ấy được đón về thiên đàng với Đức Chúa Jêsus Christ.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã sai Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ đến trong xứ thuộc về Ngài đó là Bết-lê-hem trong xứ của Giu-đa, ấy là để dân Giu-đa sẽ nhờ sự tiếp nhận Con một Đức Chúa Trời mà nhận được sự cứu chuộc ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, không phải ngay khi họtiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ thì họ sẽ được sự cứu chuộc đó, nhưng chính mỗi người Giu-đa phải tiếp nhận Con Đức Chúa Trời làm Chúa của sự sống mình, bấy giờ, họ sẽ được chính Đức Chúa Jêsus Christ dạy cho họ được biết Lẽ thật và nhờ sự biết Lẽ thật mà họ sẽ nhận được sự giải cứu, giải phóng và giải thoát ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, là sự đã cai trị họ cũng như cai trị các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên, khiến họ phải bị làm phu tù cho dân ngoại ngay trên đất mà Đức Giê-hô-va đã ban cho họ làm sản nghiệp.

Thế nhưng, thay vì tiếp nhận Con một của Đức Chúa Trời thì họ lại hùa nhau bắt và giết Con một của Đức Chúa Trời và như vậy, tự họ rước tai họa cho chính mình, thay vì sẽ được bình an và phước hạnh, thì chiến tranh và tai hoạ sẽ giáng trên họ, y như Lời Đức Giê-hô-va đã cậy tiên tri Xa-cha-ri mà nói ra vậy.

Trong bốn sách Ma-thi-ơ, sách Mác, sách Lu-ca và sách Giăng trong Kinh-Thánh, thì chỉ có sách Giăng chép rõ là: **Đức Chúa Jêsus vác thập tự giá mình, đi đến ngoài thành, tại nơi gọi là cái Sọ, tiếng Hê-bơ-rơ gọi là Gô-gô-tha.** Điều này không có nghĩa là ba sách Ma-thi-ơ, Mác và Lu-ca chép không chính xác, nhưng việc bọn lính bắt một người Giu-đa gốc châu Phi tên là Si-môn vác thập tự giá thay cho Đức Chúa

Jêsus là có thật, nhưng không phải là ngay từ lúc đầu, vì khi bọn lính đem Đức Chúa Jêsus đi đóng đinh, thì Ngài đã phải vác cây thập tự mà người ta đã định để bị đóng đinh Ngài trên đó. Nhưng kể từ khi người ta bắt Đức Chúa Jêsus tại vườn Ghét-sê-ma-nê vào đêm ngày 13 tháng Giêng năm 32 A.D., từ đó, trong đêm giá lạnh, họ đã giải Chúa Jêsus tới nhà của thầy cả thượng phẩm Cai-phe để tra hỏi Ngài và Chúa Jêsus đã bị người ta giữ tại đây cho tới sáng ngày hôm sau, họ lại giải Chúa Jêsus tới nơi của tổng trấn Phi-lát, người Rô-ma. Khi Phi-lát biết Chúa Jêsus là người thuộc về xứ Ga-li-lê thì người lại chuyển Chúa Jêsus trở về cho vua Hê-rốt, rồi từ nơi vua Hê-rốt, người ta lại trả Chúa Jêsus về cho Phi-lát lần nữa để xét xử Ngài.

Lu-ca 23:6-16: **Khi Phi-lát nghe điều đó, thì hỏi nếu người nầy thật là dân Ga-li-lê chăng. Biết Ngài thuộc quyền cai trị của vua Hê-rốt, bèn giải đến cho vua Hê-rốt, vua ấy ở tại thành Giê-ru-sa-lem trong mấy ngày đó. Vua Hê-rốt thấy Đức Chúa Jêsus thì mừng lắm; vì lâu nay vua muốn gặp Ngài, nhân đã nghe nói về chuyện Ngài, và mong xem Ngài làm phép lạ. Vậy, vua hỏi Ngài nhiều câu, song Ngài không trả lời gì hết. Các thầy tế lễ cả và các thầy thông giáo ở đó, cáo Ngài dữ lắm. Bấy giờ vua Hê-rốt và quân lính hầu vua đều đãi Ngài cách khinh dể và nhạo báng Ngài; đoạn, họ mặc áo hoa hòe cho Ngài, rồi giao Ngài về cho Phi-lát. Trước kia Phi-lát với vua Hê-rốt thù hiềm nhau, nhưng nội ngày ấy trở nên bạn hữu. Phi-lát hiệp các thầy tế lễ cả, các quan đề hình và dân chúng lại, mà nói rằng: Các ngươi đã đem nộp người nầy cho ta, về việc xui dân làm loạn; nhưng đã tra hỏi trước mặt các ngươi đây, thì ta không thấy người mắc một tội nào mà các ngươi đã cáo; vua Hê-rốt cũng vậy, vì đã giao người về cho ta. Vậy, người nầy đã không làm điều gì đáng chết, nên ta sẽ đánh đòn rồi tha đi.**

Đức Chúa Jêsus đã chịu cực hình suốt từ đêm của Lễ Vượt Qua, tức là kể từ khi người ta bắt Ngài tại vườn Ghết-sê-ma-nê, sang ngày hôm sau, Ngài không được ăn hay uống chi ngoài việc bị tra hỏi, bị trói và bị dẫn từ nơi này qua nơi kia trong thành Giê-ru-sa-lem và người ta đã đánh Ngài, sỷ nhục Ngài và nhạo báng Ngài và sự thương khó của Đức Chúa Jêsus trong thời gian đó đã được Lời Chúa chép trước trong Thi-Thiên 22.

Thi-Thiên 22:1-20: **Đức Chúa Trời tôi ôi! Đức Chúa Trời tôi ôi! sao Ngài lìa bỏ tôi? Nhân sao Ngài đứng xa, không giúp đỡ tôi, và chẳng nghe lời rên siết tôi? Đức Chúa Trời tôi ôi! tôi kêu cầu ban ngày, nhưng Chúa chẳng đáp lại; Ban đêm cũng vậy, song tôi nào có được an nghỉ đâu, còn Chúa là thánh, Ngài là Đấng ngự giữa sự khen ngợi của Y-sơ-ra-ên. Tổ phụ chúng tôi nhờ cậy nơi Chúa, họ nhờ cậy Chúa bèn giải cứu cho. Họ kêu cầu cùng Chúa, và được giải cứu; Họ nhờ cậy nơi Chúa, không bị hổ thẹn. Nhưng tôi là một con trùng, chứ chẳng phải người đâu, là điều ô nhục của loài người, và vật khinh dể của dân sự. Hễ kẻ nào thấy tôi đều nhạo cười tôi. Trề môi, lắc đầu, mà rằng: Người phó thác mình cho Đức Giê-hô-va, Ngài khá giải cứu người; Ngài khá giải cứu người, vì Ngài yêu mến người! Phải, ấy là Chúa rút tôi khỏi lòng mẹ, khiến tôi tin cậy khi nằm trên vú của mẹ tôi. Từ trong tử cung tôi đã được giao cho Chúa; Chúa là Đức Chúa Trời tôi từ khi tôi lọt lòng mẹ. Xin chớ đứng xa tôi, vì sự gian truân hầu gần, chẳng có ai tiếp cứu cho. Có nhiều bò đực bao quanh tôi, những bò đực hung mạnh của Ba-san vây phủ tôi. Chúng nó hả miệng ra cùng tôi, khác nào sư tử hay cắn xé và gầm hét. Tôi bị đổ ra như nước, các xương cốt tôi đều rời rã; Trái tim tôi như sáp, tan ra trong mình tôi. Sức lực tôi khô như miếng gốm, và lưỡi tôi dính nơi ổ gà; Chúa đã để tôi nằm trong bụi tro sự chết. Vì những chó bao quanh tôi, một lũ hung ác vây phủ tôi; Chúng nó đâm thủng tay và chân tôi; Tôi đếm được các xương tôi. Chúng nó xem và ngó chân tôi; Chúng nó chia nhau áo xống tôi, bắt thăm về áo dài tôi. Đức Giê-hô-va ôi! chớ đứng xa tôi; Hỡi Đấng cứu tiếp tôi ôi! hãy mau mau đến giúp đỡ tôi. Hãy giải cứu linh hồn tôi khỏi gươm, và mạng sống tôi khỏi loài chó.**

Tại sao dân Y-sơ-ra-ên lại đối xử với Đấng đã tạo nên mình như vậy?

Tại sao dân Giu-đa lại bị ví như các bò đực hung mạnh của Ba-san, như chó bao quanh, như lũ hung ác vây phủ Con một Đức Chúa Trời vậy?

Câu trả lời đó là, khi người ta từ chối tiếp nhận, vâng giữ và làm theo Lời của Đức Chúa Trời, thì sự sáng vốn đang bị tàn lụi nơi tâm linh họ sẽ bị trở nên tối tăm hơn, và bấy giờ hành động của người ta sẽ không còn thuộc về người ấy nữa, nhưng thuộc về ma quỷ và người ta sẽ chống nghịch lại Đức Chúa Trời như Sa-tan đã làm vậy khi hắn còn là Lucifer vậy.

Ma-thi-ơ 6:22-23: **Con mắt là đèn của thân thể. Nếu mắt ngươi sáng sủa thì cả thân thể ngươi sẽ được**

sáng láng; nhưng nếu mắt ngươi xấu, thì cả thân thể sẽ tối tăm. Vậy, nếu sự sáng láng trong ngươi chỉ là tối tăm, thì sự tối tăm nầy sẽ lớn biết là dường bao!

Vì sức lực của thân thể Đức Chúa Jêsus bị hao mòn kể từ khi Ngài bị người ta bắt và hành hạ, nên trong khi Ngài phải vác cây thập tự từ nơi trường án của Phi-lát tới đồi Gô-gô-tha, Chúa Jêsus đã không thể đi nhanh được và bởi thời gian người ta cần phải đóng đinh Chúa Jêsus trên thập tự giá là rất gấp theo luật của Môi-se đã định, đó là người ta không được để xác của kẻ bị đóng đinh qua đêm trên cây thập tự, vì thế cho nên khi họ thấy Si-môn, người Giu-đa gốc châu Phi ***ở ngoài ruộng về, đi ngang qua đó; họ bắt phải người vác cây thập tự thay cho Đức Chúa Jêsus và Si-môn đã vác cây thập tự đó đi phía sau Đức Chúa Jêsus cho đến Gô-gô-tha, hầu cho kịp giờ người ta đã định hành hình Chúa Jêsus trên thập tự giá.***

Trong khi người ta đang dẫn giải Đức Chúa Jêsus lên Gô-gô-tha, **có đoàn dân đông lắm đi theo Đức Chúa Jêsus, và có mấy người đàn bà đấm ngực khóc về Ngài. Nhưng Đức Chúa Jêsus xây mặt lại với họ mà phán rằng: Hỡi con gái thành Giê-ru-sa-lem, đừng khóc về ta, song khóc về chính mình các ngươi và về con cái các ngươi. Vì nầy, ngày hầu đến, người ta sẽ nói rằng: Phước cho đàn bà son, phước cho dạ không sanh đẻ và vú không cho con bú! Bấy giờ, người ta sẽ nói với núi rằng: Hãy đổ xuống trên chúng ta! với gò rằng: Hãy che chúng ta! Vì nếu người ta làm những sự ấy cho cây xanh, thì cây khô sẽ xảy ra sao?**

Khi chúng ta đối diện với Lời Chúa Jêsus phán với những người đàn bà ở thành Giê-ru-sa-lem này, chúng ta hãy nhớ lại lời Đức Giê-hô-va đã phán qua tiên tri Xa-cha-ri (khoảng năm 520 B.C.) về điều Ngài đã định cho dân thành Giê-ru-sa-lem được nhận lãnh, nếu họ tiếp nhận Con một Ngài làm Vua của mình:

Xa-cha-ri 9:9-17: **Hỡi con gái Si-ôn, hãy mừng rỡ cả thể! Hỡi con gái Giê-ru-sa-lem, hãy trỗi tiếng reo vui! Nầy, Vua ngươi đến cùng ngươi, Ngài là công bình và ban sự cứu rỗi, nhu mì và cưỡi lừa, tức là con của lừa cái. Ta sẽ trừ tiệt xe cộ khỏi Ép-ra-im, và ngựa khỏi Giê-ru-sa-lem; cung của chiến trận cũng sẽ bị trừ tiệt, và Ngài sẽ phán sự bình an cho các nước; quyền thế Ngài sẽ trải từ biển nầy đến biển kia, từ sông Cái cho đến các đầu cùng đất. Còn ngươi cũng vậy, vì cớ máu của sự giao ước ngươi, thì ta tha những kẻ tù ngươi ra khỏi hố không có nước. Hỡi những kẻ tù có trông cậy, các ngươi khá trở về nơi đồn lũy, chính ngày nay ta rao rằng sẽ báo trả cho ngươi gấp hai. Ta giương Giu-đa ra cho ta như cái cung, và Ép-ra-im như tên của nó; ta sẽ thúc giục con trai ngươi, hỡi Si-ôn, nghịch cùng con trai ngươi, hỡi Gia-van; và ta sẽ khiến ngươi như gươm của người mạnh bạo. Bấy giờ Đức Giê-hô-va sẽ được thấy trên chúng nó, tên Ngài sẽ phát ra như chớp; Chúa Giê-hô-va sẽ thổi kèn, và đi với gió lốc phương nam. Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ bảo hộ chúng nó, chúng nó sẽ nuốt và giày đạp những đá ném bởi tràn; chúng nó sẽ uống và làm ồn ào như người say, sẽ được đầy dẫy như bát, như các góc bàn thờ. Trong ngày đó, Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng nó sẽ giải cứu dân mình như là bầy chiên, như những đá của mão triều thiên sẽ được cất lên trên đất. Sự nhân từ Ngài và sự tốt đẹp Ngài sẽ lớn là dường nào! Lúa miến sẽ làm cho những trai trẻ lớn lên, và rượu mới sẽ làm cho gái đồng trinh thạnh vượng.**

Dân Giu-đa đã khước từ tình yêu của Đức Giê-hô-va, thay vì họ sẽ đón rước Vua Nước Thiên đàng vào trong thành mình, thì họ lại tức giận và ganh tỵ, khi họ nghe và thấy **đoàn dân đi trước và theo sau *Đức Chúa Jêsus* đều kêu lên rằng: Hô-sa-na con vua Đa-vít! Đáng khen ngợi cho Đấng nhân danh Chúa mà đến! Hô-sa-na ở trên nơi rất cao!** khi Đức Chúa Jêsus cưỡi lừa tiến vào thành Giê-ru-sa-lem.

Ma-thi-ơ 21:1-16: **Vừa khi Đức Chúa Jêsus cùng môn đồ gần đến thành Giê-ru-sa-lem, và đã tới thành Bê-pha-giê, bên núi Ô-li-ve rồi, thì Ngài sai hai môn đồ, mà phán rằng: Hãy đi đến làng ở trước mặt các ngươi, tức thì sẽ gặp một con lừa cái bị cột, với một con lừa con; hãy mở ra và dắt đến cho ta. Nếu có ai nói chi với các ngươi, hãy trả lời rằng Chúa cần dùng hai con lừa đó; tức thì họ sẽ gửi lừa đi. Vả, điều ấy xảy ra để cho ứng nghiệm lời của đấng tiên tri rằng: Hãy nói với con gái thành Si-ôn rằng: Nầy, vua ngươi đến cùng ngươi, nhu mì, cưỡi lừa và lừa con, là con của lừa cái mang ách. Hai môn đồ bèn đi, và làm y theo lời Đức Chúa Jêsus đã dạy. Hai người dắt lừa cái và lừa con, trải áo mình trên lưng lừa, và nâng Ngài cưỡi lên. Bấy giờ phần nhiều trong đám dân đông trải áo mình trên đường; kẻ khác chặt nhánh cây mà rải ra giữa đường. Đoàn dân đi trước và theo sau đều kêu lên rằng: Hô-sa-na con vua Đa-vít! Đáng khen ngợi cho Đấng nhân danh Chúa mà đến! Hô-sa-na ở trên nơi rất cao! Khi Ngài đã vào thành Giê-ru-sa-lem, thì cả thành đều xôn xao, nói rằng: Người nầy là ai? Chúng trả lời rằng: Ấy là Đấng tiên tri Jêsus ở thành Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê. Đức Chúa Jêsus vào đền thờ, đuổi hết kẻ bán người mua ở đó; đổ bàn của người đổi bạc, và ghế của người bán bồ câu. Ngài phán cùng họ rằng: Có lời chép: Nhà**

ta sẽ gọi là nhà cầu nguyện; nhưng các ngươi thì làm cho nhà ấy thành ra ổ trộm cướp. Bấy giờ, những kẻ mù và què đến cùng Ngài trong đền thờ, thì Ngài chữa cho họ được lành. Nhưng các thầy tế lễ cả và các thầy thông giáo thấy sự lạ Ngài đã làm, và nghe con trẻ reo lên trong đền thờ rằng: Hô-sa-na con vua Đa-vít! thì họ tức giận, và nói với Ngài rằng: Thầy có nghe điều những đứa trẻ nầy nói không? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Có. Vậy chớ các ngươi chưa hề đọc lời nầy: Chúa đã được ngợi khen bởi miệng con trẻ và con đang bú, hay sao?

Chúa Jêsus đã phán rằng, cả Kinh-Thánh làm chứng về Ngài, là làm chứng về công việc của Lời Đức Chúa Trời sẽ thi hành sự cứu chuộc cho những người nào tiếp nhận, vâng giữ và làm theo Lời của Đức Chúa Trời. Thế nhưng những kẻ không bởi cửa mà nhảy vào chuồng chiên của Đức Chúa Jêsus Christ thì không vui khi họ thấy những người tin Chúa ở trong hội chúng của họ vui mừng khi nhận được những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh và Lẽ thật! ấy là bởi vì những kẻ không bởi cửa mà nhảy vào chuồng chiên đó không phải là tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ, mà là tôi tớ của ma quỷ, kẻ giấu mặt ẩn trong cái bóng của tổ chức tôn giáo, ấy danh nghĩa là thờ phượng Đức Chúa Jêsus Christ và rao giảng Tin-Lành, nhưng tại những nơi đó, người ta không tìm thấy cái gì đáng gọi là Tin-Lành bình an, mà người ta chỉ thấy công việc của bọn người đó, đúng như Lời Đức Chúa Trời đã phán, đó là **chỉ lo làm đổ máu, làm mất linh hồn, để được lợi bất nghĩa.**

Ê-xê-chi-ên 22:23-31: **Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Hỡi con người, hãy nói cùng nó rằng: Mầy là đất chẳng được tẩy sạch, nơi ngày thạnh nộ chẳng được mưa dào. Những tiên tri của nó lập mưu giữa nó; như sư tử hay gầm cắn xé mồi của nó, chúng nó nuốt các linh hồn, cướp lấy của cải và những vật quí, làm cho kẻ góa bụa thêm nhiều ra giữa thành. Các thầy tế lễ nó phạm luật pháp ta, và làm dơ vật thánh ta; chẳng phân biệt cái gì là thánh, cái gì là tục; chẳng khiến người ta phân biệt cái gì là ô uế, cái gì là tinh sạch; nhắm mắt chẳng xem các ngày sa-bát ta, và ta bị nói phạm giữa chúng nó. Các quan trưởng ở giữa nó giống như muông sói xé mồi, chỉ lo làm đổ máu, làm mất linh hồn, để được lợi bất nghĩa. Các tiên tri nó dùng bùn không pha rơm trét cho chúng nó; thấy sự hiện thấy giả dối, và bói khoa sự dối cho chúng nó, mà rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy, song Đức Giê-hô-va chưa hề phán. Dân trong đất làm sự bạo ngược, phạm sự trộm cướp, khuấy rối kẻ nghèo nàn thiếu thốn, và ức hiếp người trú ngụ cách trái phép. Ta đã tìm một người trong vòng chúng nó, đặng xây lại tường thành, vì đất mà đứng chỗ sứt mẻ trước mặt ta, hầu cho ta không hủy diệt nó; song ta chẳng tìm được một ai. Vậy nên ta đổ cơn thạnh nộ trên chúng nó, và lấy lửa giận của ta đốt chúng nó; ta đã làm cho đường lối của chúng nó lại đổ về trên đầu chúng nó, Chúa Giê-hô-va phán vậy.**

Tại nơi mà người ta đứng để rao ra cái gọi là giảng Tin-Lành, thì chính kẻ đứng giảng đó đang bị tin dữ cầm buộc trong bệnh tật, trong sự cay đắng, trong sự loã lồ thuộc linh, nên khi họ nói về Tin-Lành mà không thể định nghĩa nổi Tin-Lành là gì! Nói về sự sống đời đời mà không định nghĩa được sự sống đời đời là gì! Nói về Nước Thiên đàng mà không định nghĩa được Nước Thiên đàng là gì! Nói về danh Chúa Jêsus mà không biết danh Ngài nghĩa là gì! Nói về quyền phép của Đức Thánh-Linh mà không thể chứng minh được quyền phép đó hành động như thế nào và bọn người đó càng không dám nói về quyền phép của Đức Thánh-Linh cũng như các phép lạ để chữa lành kẻ đau, khiến sống kẻ chết, làm cho kẻ điếc được nghe, làm cho kẻ què được đi, làm cho kẻ câm được nói, mà Đức Chúa Jêsus Christ sẽ ban cho những người tin Ngài! Bọn người không bởi cửa mà nhảy vào chuồng chiên đó có nói về ân điển của Đức Chúa Trời nhưng chính những người đó lại từ chối ân điển của Đức Chúa Trời và họ không thể định nghĩa nổi ân điển cùng mục đích Đức Chúa Trời ban ân điển cho loài người là gì! Nếu bọn người tự xưng mình là người chăn chiên đómà không hiểu biết gì về những sự thuộc về giáo lý căn bản của Tin-Lành Đấng Christ, thì làm thế nào những người theo họ có thể nhận biết được và nhận lãnh được những sự đó cho sự sống của linh hồn mình?

Bọn người không bởi cửa mà nhảy vào chuồng chiên đó chỉ biết bắt chước các thầy của họ, tức là nhại theo các lời của những người đã tấn phong họ cho được chức vụ này chức vụ kia trong tổ chức của họ, mà không nhìn vào Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh và như vậy, bọn người đó đã khinh lờn Lời của Đức Chúa Trời, nhưng lại tôn trọng lời của loài người xác thịt hay chết, dám cắt xén Lời của Đức Chúa Trời, để mưu lợi bất nghĩa, trong khi môi miệng họ thì nói rằng **Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi!**

Bọn người không bởi cửa mà nhảy vào chuồng chiên đó sẽ phải đối diện với toà án của Đấng Christ, vì họ đã làm cho Lời Đức Chúa Trời ra sự hư không, bởi bọn đó đã không hề được Đức Chúa Jêsus Christ chọn

làm tôi tớ Ngài và Ngài chẳng hề biết họ.

Trong cuộc sống, công việc sửa chữa ngôi nhà cũ còn khó hơn là xây một ngôi nhà mới thể nào, thì việc gây dựng nền tảng thật của luật pháp và gây dựng đức tin cho một người vốn khao khát được sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời mà tâm trí của người đó đã bị nhuộm bởi những sự giảng dạy sai trật của bọn người không bởi cửa mà nhảy vào chuồng chiên của Đức Chúa Jêsus Christ, làm cho người ấy hiểu sai Lời Đức Chúa Trời, thì còn thật khó khăn hơn là sửa chữa lại cái nhà cũ vậy.

Vì một người đã bị bán làm tôi mọi cho ma quỷ, trong khi người đó lại không tin rằng mình đã và đang thuộc về ma quỷ và ngọn đèn tâm linh của người đó chưa hề được thắp sáng trở lại, thì cuộc đời của người ấy giống như một người đang mù thì không thể nào nhận biết được màu sắc mà người ta đang giải thích cho mình vậy, nhất là khi người ấy đang sinh hoạt trong tổ chức đông người, cơ sở hoành tráng, kinh tế dồi dào thì chính sự kiêu ngạo của người đó sẽ khiến người ấy bị trói chặt hơn trong sự mù loà tâm linh, thật đúng như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán trong thư Ngài gửi cho Hội-thánh trong thời kỳ sau rốt này, qua sứ đồ Giăng.

Khải huyền 3:14-22: **Ngươi cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Lao-đi-xê rằng: Nầy là lời phán của Đấng A-men, Đấng làm chứng thành tín chân thật, Đấng làm đầu cội rễ cuộc sáng thế của Đức Chúa Trời: Ta biết công việc của ngươi; ngươi không lạnh cũng không nóng. Ước gì ngươi lạnh hoặc nóng thì hay! Vậy, vì ngươi hâm hẩm, không nóng cũng không lạnh, nên ta sẽ nhả ngươi ra khỏi miệng ta. Vả, ngươi nói: Ta giàu, ta nên giàu có rồi, không cần chi nữa; song ngươi không biết rằng mình khổ sở, khốn khó, nghèo ngặt, đui mù và lõa lồ. Ta khuyên ngươi hãy mua vàng thử lửa của ta, hầu cho ngươi trở nên giàu có; mua những áo trắng, hầu cho ngươi được mặc vào và điều xấu hổ về sự trần truồng ngươi khỏi lộ ra; lại mua thuốc xức mắt đặng thoa mắt ngươi, hầu cho ngươi thấy được. Phàm những kẻ ta yêu thì ta quở trách sửa phạt; vậy hãy có lòng sốt sắng, và ăn năn đi. Nầy, ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng ta mà mở cửa cho, thì ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với ta. Kẻ nào thắng, ta sẽ cho ngồi với ta trên ngôi ta, như chính ta đã thắng và ngồi với Cha ta trên ngôi Ngài. Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!**

Những gì mà các thầy tế lễ cả, các trưởng lão và người Giu-đa đã làm đối với Đức Chúa Jêsus thì ngày nay, những người mang danh là người tin Chúa và cả những người mang danh là người giảng Tin-Lành, tức là những người không phải bởi cửa mà nhảy vào chuồng chiên cũng đang làm đối với Đức Chúa Jêsus vậy, dù Ngài đang ngồi bên hữu Đức Chúa Cha trên thiên đàng. Vì Đức Chúa Jêsus là Lời Đức Chúa Trời, nên những gì mà người ta đang cắt xén, đang cấm đoán, đang xuyên tạc, đang cố tình giảng sai ý nghĩa của Lời Chúa, thì ấy là người ta đang nhạo báng Danh Chúa, đang đánh vào đầu Chúa, đang nhổ vào mặt Chúa, đang lột áo của Chúa mà mặc áo hoa hoè cho Chúa và người ta đang đóng đinh Chúa Jêsus trên cây thập tự vậy.

Trong những ngày người ta tổ chức kỷ niệm sự thương khó của Chúa Jêsus, thấy họ thật giống như những người đàn bà đi theo Chúa Jêsus mà than khóc thương hại Ngài vậy, nhưng chúng ta hãy xem Đức Chúa Jêsus phán gì với những người đàn bà đó, và cũng là Lời Ngài phán với những kẻ mang danh là tôi tớ Chúa, mang danh là người tin Chúa nhưng sống cách giả hình đối với Đức Chúa Jêsus vậy.

Lu-ca 23:27-31: **Có đoàn dân đông lắm đi theo Đức Chúa Jêsus, và có mấy người đàn bà đấm ngực khóc về Ngài. Nhưng Đức Chúa Jêsus xây mặt lại với họ mà phán rằng: Hỡi con gái thành Giê-ru-sa-lem, đừng khóc về ta, song khóc về chính mình các ngươi và về con cái các ngươi. Vì nầy, ngày hầu đến, người ta sẽ nói rằng: Phước cho đàn bà son, phước cho dạ không sanh đẻ và vú không cho con bú! Bấy giờ, người ta sẽ nói với núi rằng: Hãy đổ xuống trên chúng ta! với gò rằng: Hãy che chúng ta! Vì nếu người ta làm những sự ấy cho cây xanh, thì cây khô sẽ xảy ra sao?**

Đức Chúa Jêsus đã phán với những người đàn bà đó về hậu quả của sự vô tín và cứng lòng của họ và của dân Giu-đa đối với những việc mà họ đã làm đối với Ngài vậy.

Đức Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài về điều mà dân Y-sơ-ra-ên và thành Giê-ru-sa-lem sẽ phải chịu, bởi hậu quả của sự vô tín và cứng lòng của họ, khi họ từ chối sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời.

Ma-thi-ơ 24:1-51: **Khi Đức Chúa Jêsus ra khỏi đền thờ, đang đi, thì môn đồ đến gần để chỉ cho Ngài xem các nhà thuộc về đền thờ. Ngài phán rằng: Các ngươi có thấy mọi điều đó chăng? Quả thật, ta nói cùng các ngươi, đây sẽ không còn một hòn đá nào chồng trên một hòn khác mà không bị đổ xuống. Ngài đang ngồi trên núi ô-li-ve, môn đồ tới riêng cùng Ngài, và nói rằng: Xin Chúa phán cho chúng tôi biết lúc nào những sự đó sẽ xảy ra? và có điềm gì chỉ về sự Chúa đến và tận thế. Đức Chúa Jêsus đáp rằng:**

Hãy giữ, kẻo có kẻ dỗ dành các ngươi. Vì nhiều người sẽ mạo danh ta đến mà nói rằng: Ta là Đấng Christ; và sẽ dỗ dành nhiều người. Các ngươi sẽ nghe nói về giặc và tiếng đồn về giặc: hãy giữ mình, đừng bối rối, vì những sự ấy phải đến; song chưa là cuối cùng đâu. Dân nầy sẽ dấy lên nghịch cùng dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia; nhiều chỗ sẽ có đói kém và động đất. Song mọi điều đó chỉ là đầu sự tai hại. Bấy giờ, người ta sẽ nộp các ngươi trong sự hoạn nạn và giết đi; các ngươi sẽ bị mọi dân ghen ghét vì danh ta. Khi ấy cũng có nhiều kẻ sẽ sa vào chước cám dỗ, phản nghịch nhau, và ghen ghét nhau. Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và dỗ dành lắm kẻ. Lại vì cớ tội ác sẽ thêm nhiều thì lòng yêu mến của phần nhiều người sẽ nguội lần. Nhưng kẻ nào bền chí cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu. Tin Lành nầy về nước Đức Chúa Trời sẽ được giảng ra khắp đất, để làm chứng cho muôn dân. Bấy giờ sự cuối cùng sẽ đến. Khi các ngươi sẽ thấy sự gớm ghiếc tàn nát lập ra trong nơi thánh, mà đấng tiên tri Đa-ni-ên đã nói (ai đọc phải để ý), thì ai ở trong xứ Giu-đê hãy trốn lên núi; ai ở trên mái nhà, đừng xuống chuyên của cải trong nhà; và ai ở ngoài ruộng, đừng trở về lấy áo mình. Đang lúc đó, khốn khó thay cho đàn bà có mang, và đàn bà cho con bú! Hãy cầu nguyện cho các ngươi khỏi trốn tránh nhằm lúc mùa đông hay là ngày Sa-bát; vì lúc ấy sẽ có hoạn nạn lớn, đến nỗi từ khi mới có trời đất cho đến bây giờ chưa từng có như vậy, mà sau nầy cũng không hề có nữa. Nếu những ngày ấy không giảm bớt, thì chẳng có một người nào được cứu; song vì cớ các ngươi được chọn, thì những ngày ấy sẽ giảm bớt. Khi ấy, nếu có ai nói với các ngươi rằng: Kìa Đấng Christ ở đây hay là: Ở đó, thì đừng tin. Vì nhiều christ giả và tiên tri giả sẽ dấy lên, làm những dấu lớn, phép lạ, nếu có thể được thì họ cũng đến dỗ dành chính những người được chọn. Nầy, ta đã bảo trước cho các ngươi. Vậy nếu người ta nói với các ngươi rằng: Nầy, Ngài ở trong đồng vắng, thì đừng đi đến; nầy, Ngài ở trong nhà thì đừng tin. Vì như chớp phát ra từ phương đông, nháng đến phương tây, thì sự Con người đến sẽ cũng thể ấy. Nơi nào có xác chết, thì những chim ó sẽ nhóm tại đó. Sự tai nạn của những ngày đó vừa mới qua, thì mặt trời liền tối tăm, mặt trăng không sáng, các ngôi sao từ trên trời sa xuống, và thế lực của các tầng trời rúng động. Khi ấy, điềm Con người sẽ hiện ra ở trên trời, mọi dân tộc dưới đất sẽ đấm ngực, và thấy Con người lấy đại quyền đại vinh ngự trên mây trời mà xuống. Ngài sẽ sai thiên sứ mình dùng tiếng kèn rất lớn mà nhóm lại những kẻ đã được lựa chọn của Ngài ở khắp bốn phương, từ cuối phương trời nầy cho đến tận phương kia. Hãy nghe lời ví dụ về cây vả, vừa lúc nhành non, lá mới đâm, thì các ngươi biết mùa hạ gần tới. Cũng vậy, khi các ngươi thấy mọi điều ấy, khá biết rằng Con người gần đến, Ngài đang ở trước cửa. Quả thật, ta nói cùng các ngươi, dòng dõi nầy chẳng qua trước khi điều kia chưa xảy đến. Trời đất sẽ qua, nhưng lời ta nói chẳng bao giờ qua đi. Về ngày và giờ đó, chẳng có ai biết chi cả, thiên sứ trên trời hay là Con cũng vậy, song chỉ một mình Cha biết mà thôi. Trong đời Nô-ê thể nào, khi Con người đến cũng thể ấy. Vì trong những ngày trước nước lụt, người ta ăn, uống, cưới, gả như thường cho đến ngày Nô-ê vào tàu, và người ta không ngờ chi hết cho đến khi nước lụt tới mà đùa đem đi hết thảy,khi Con người đến cũng như vậy. Lúc ấy, sẽ có hai người nam ở trong một đồng ruộng, một người được đem đi, còn một người bị để lại; và có hai người nữ đang xay cối, một người được đem đi, còn một người bị để lại. Vậy hãy tỉnh thức, vì các ngươi không biết ngày nào Chúa mình sẽ đến. Hãy biết rõ, nếu người chủ nhà đã hay canh nào kẻ trộm sẽ đến, thì tỉnh thức, không để cho đào ngạch nhà mình. Vậy thì các ngươi cũng hãy chực cho sẵn, vì Con người sẽ đến trong giờ các ngươi không ngờ. Ai là đầy tớ trung tín và khôn ngoan, mà người chủ đặt cai trị đầy tớ mình, đặng cho đồ ăn đúng giờ? Phước cho đầy tớ đó, khi chủ đến thấy làm như vậy! Quả thật, ta nói cùng các ngươi, chủ sẽ đặt kẻ ấy coi sóc cả gia tài mình. Nếu, trái lại, là một đầy tớ xấu, nó nghĩ thầm rằng: Chủ ta đến chậm, bèn đánh kẻ cùng làm việc với mình, và ăn uống với phường say rượu, thì chủ nó sẽ đến trong ngày nó không ngờ và giờ nó không biết. Chủ sẽ đánh xé xương và định phần nó đồng với kẻ giả hình. Đó là nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng.

Ma-thi-ơ 27:33-34: **Đã đi tới một chỗ gọi là Gô-gô-tha, nghĩa là chỗ cái Sọ, họ cho Ngài uống rượu trộn với mật đắng; song Ngài nếm, thì không chịu uống.**

Theo sự nhân đạo của loài người đối với những kẻ bị án tử hình, thì trước khi người ta thi hành án, người ta sẽ cho kẻ bị tử hình đó được ăn và uống nếu người đó có yêu cầu.

Đức Chúa Jêsus đã phải chịu đói và khát suốt từ khi Ngài bị người ta bắt tại vườn Ghết-sê-ma-nê cho tới khi người ta đem Ngài tới Gô-gô-tha để đóng đinh Ngài. Để giúp cho kẻ bị đóng đinh chịu được cơn đau khi

bị đóng đinh vào cây thập tự, người ta pha rượu hoà với một dược, là một loại thuốc có mùi thơm, nhưng vị thì rất đắng. Người ta đã đưa rượu pha một dược (Ma-thi-ơ đã chép là **mật đắng**) đó cho Chúa Jêsus uống, nhưng khi Chúa Jêsus nếm thì biết đó không phải là nước, thì Ngài từ chối thứ rượu đó, vì lúc đó, Chúa Jêsus đang mang lấy hết thảy tội lỗi của loài người chất trên Ngài, trong khi một dược là một thứ hương liệu chỉ được phép sử dụng cho đền tạm của Đức Giê-hô-va mà thôi, vì thế cho nên Đức Chúa Jêsus đã từ chối uống thứ rượu có pha với một dược đó.

Thi-Thiên 69:1-21: **Đức Chúa Trời ôi! xin cứu tôi, vì những nước đã thấu đến linh hồn tôi. Tôi lún trong bùn sâu, nơi không đụng cẳng; Tôi bị chìm trong nước sâu, dòng nước ngập tôi. Tôi la mệt, cuống họng tôi khô; Mắt tôi hao mòn đang khi trông đợi Đức Chúa Trời tôi. Những kẻ ghen ghét tôi vô cớ nhiều hơn số tóc đầu tôi; Những kẻ làm thù nghịch tôi vô cớ và muốn hại tôi thật mạnh; Tôi phải bồi thường điều tôi không cướp giật. Đức Chúa Trời ôi! Chúa biết sự ngu dại tôi, các tội lỗi tôi không giấu Chúa được. Hỡi Chúa Giê-hô-va vạn quân, nguyện những kẻ trông đợi Chúa chớ bị hổ thẹn vì cớ tôi; Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên ôi! Nguyện kẻ nào tìm cầu Chúa chớ bị sỷ nhục tại vì việc tôi. Ấy vì Chúa mà tôi đã mang sự nhuốc nhơ, và bị sự hổ thẹn bao phủ mặt tôi. Tôi đã trở nên một kẻ lạ cho anh em tôi, một người ngoại bang cho các con trai mẹ tôi. Vì sự sốt sắng về đền Chúa tiêu nuốt tôi, Sự sỷ nhục của kẻ sỷ nhục Chúa đã đổ trên tôi. Tôi khóc và nhịn ăn để ép linh hồn tôi, thì điều đó cũng trở làm sỷ nhục tôi. Tôi lấy bao gai mặc làm áo xống, bèn trở nên câu tục ngữ cho chúng nó. Những kẻ ngồi nơi cửa thành trò chuyện về tôi; Tôi là đề câu hát của những người uống rượu. Nhưng Đức Giê-hô-va ơi, tôi nhờ dịp tiện mà cầu nguyện cùng Ngài. Đức Chúa Trời ơi, theo sự thương xót lớn của Chúa, và theo lẽ thật về sự cứu rỗi của Chúa, xin hãy đáp lại tôi. Xin hãy cứu tôi khỏi vũng bùn, kẻo tôi lún chăng; Nguyện tôi được giải thoát khỏi những kẻ ghét tôi, và khỏi nước sâu. Nguyện dòng nước không ngập tôi, vực sâu chớ nhận tôi, hầm không lấp miệng nó lại trên tôi. Đức Giê-hô-va ơi, xin hãy đáp lại tôi; vì sự nhân từ Ngài là tốt; Tùy sự thương xót lớn của Ngài, xin hãy xây lại cùng tôi. Xin Chúa chớ giấu mặt cùng tôi tớ Chúa, vì tôi đang bị gian truân; Hãy mau mau đáp lại tôi. Cầu xin Chúa đến gần linh hồn tôi và chuộc nó; Vì cớ kẻ thù nghịch tôi, xin hãy cứu chuộc tôi. Chúa biết sự sỷ nhục, sự hổ thẹn, và sự nhuốc nhơ của tôi: Các cừu địch tôi đều ở trước mặt Chúa. Sự sỷ nhục làm đau thương lòng tôi, tôi đầy sự khổ nhọc; Tôi trông đợi có người thương xót tôi, nhưng chẳng có ai; Tôi mong nhờ người an ủi, song nào có gặp. Chúng nó ban mật đắng làm vật thực tôi, và cho tôi uống giấm trong khi khát.**

Khi Đức Chúa Jêsus đã giáng sanh tại Bết-lê-hem, từ bên Đông phương, các bác sỹ đã nhận biết qua sự mách bảo của Đức Chúa Trời bởi ngôi sao chỉ đường, mà họ đã hành trình sang xứ Giu-đê để dâng lễ vật cho Vua mới sanh ra mà trong các lễ vật của các bác sỹ dâng cho Vua Giu-đa mới sanh đó, có một dược.

Ma-thi-ơ 2:10-12: **Mấy thầy thấy ngôi sao, mừng rỡ quá bội. Khi vào đến nhà, thấy con trẻ cùng Ma-ri, mẹ Ngài, thì sấp mình xuống mà thờ lạy Ngài; rồi bày của quý ra, dâng cho Ngài những lễ vật, là vàng, nhũ hương, và một dược. Kế đó, trong giấc chiêm bao, mấy thầy được Đức Chúa Trời mách bảo đừng trở lại nơi vua Hê-rốt; nên họ đi đường khác mà về xứ mình.**

Nhũ hương và một dược là hai hương liệu được ghi trong danh mục các hương liệu được Đức Giê-hô-va chỉ định cho Môi-se chế ra một thứ hương liệu để xức dầu cho đền tạm và các vật thuộc về đền tạm của Đức Giê-hô-va mà thôi, chứ không được đổ trên xác thịt của người ta.

Xuất Ê-díp-tô ký 30:22-38: **Đức Giê-hô-va lại phán cùng Môi-se rằng: Hãy góp các hương liệu tốt nhất: một dược nước năm trăm siếc-lơ; hương nhục quế phân nửa số đó, tức là hai trăm rưỡi; hương xương bồ hai trăm rưỡi; quế bì năm trăm, đều theo siếc-lơ nơi thánh, và một hin dầu ô-li-ve. Ngươi hãy lấy các hương liệu đó theo phép hòa hương, chế ra một thứ dầu thơm dùng làm dầu xức thánh. Đoạn, lấy xức cho hội mạc cùng hòm bảng chứng, bàn thờ cùng các đồ phụ tùng, chân đèn cùng các đồ phụ tùng, bàn thờ xông hương, bàn thờ của lễ thiêu cùng các đồ phụ tùng, cái thùng và chân thùng. Ấy vậy, ngươi sẽ biệt các vật nầy riêng ra thánh, hầu cho làm rất thánh, hễ món chi đụng đến, đều sẽ được nên thánh. Ngươi cũng hãy xức dầu cho A-rôn cùng các con trai người, biệt họ riêng ra thánh, để làm chức tế lễ trước mặt ta. Lại hãy nói cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng: Về phần ta, dầu nầy sẽ là dầu xức thánh trải qua mọi đời các ngươi. Chớ nên đổ trên xác thịt loài người, và cũng đừng làm dầu nào khác theo phép hòa hương đó; dầu nầy là thánh, cũng sẽ thánh cho các ngươi. Hễ ai chế một thứ hòa hương giống như vậy, và đem rưới trên mình người ngoại bang, sẽ bị truất khỏi vòng dân sự. Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se**

nữa rằng: Hãy lấy các hương liệu, tức tô hiệp hương, loa yểm hương, phong chi hương, cùng thanh nhũ hương, mỗi thứ bằng nhau, theo phép hòa hương, chế ra một thứ hương, mặn, trong và thánh. Hãy nghiền nó ra bột, rồi để trước hòm bảng chứng trong hội mạc, tức là nơi ta sẽ gặp ngươi: về phần các ngươi, hương nầy sẽ là một vật rất thánh. Còn thứ hương mà ngươi sẽ chế, chớ chế giống như phép hòa hương nầy; ấy là một vật ngươi nên biệt riêng ra thánh cho Đức Giê-hô-va. Hễ kẻ nào làm giống y như vậy đặng ngửi mùi, sẽ bị truất khỏi vòng dân sự.

Các hương liệu trên đều mang ý nghĩa của sự tôn vinh, ngợi khen của những người có lòng kính sợ Danh Đức Giê-hô-va dâng lên cho Đức Giê-hô-va, vì thế cho nên bất kỳ một người nào là kẻ hầu việc Đức Giê-hô-va mà muốn nhận lấy cho mình sự vinh hiển vốn chỉ dành riêng cho Danh Đức Giê-hô-va, thì kẻ đó sẽ bị phế truất khỏi danh sách tuyển dân của Đức Chúa Trời, vì Đức Giê-hô-va sẽ không nhường sự vinh hiển Ngài cho bất kỳ một thần nào khác, như chính Đức Giê-hô-va đã phán qua tiên tri Ê-sai.

Ê-sai 42:8: **Ta là Đức Giê-hô-va; ấy là danh ta. Ta chẳng nhường sự vinh hiển ta cho một đấng nào khác, cũng không nhường sự tôn trọng ta cho những tượng chạm!**

Cũng một lẽ ấy, bất kể một người nào mà không được Đức Chúa Jêsus Christ chỉ định vào chức vụ thầy tế lễ của Nước Đức Chúa Trời, mà tự ý nhảy vào chức vụ đó, thì kể ấy được coi là kẻ chiếm đoạt sự vinh hiển của Đức Chúa Jêsus Christ vậy, kẻ đó sẽ bị truất khỏi danh sách dân sự của Đức Chúa Jêsus Christ.

Đức Chúa Jêsus Christ là đền tạm của Đức Chúa Trời ở giữa loài người

Giăng 1:14: **Lời (của Đức Chúa Trời) đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, đầy ơn và lẽ thật; chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển của Ngài, thật như vinh hiển của Con một đến từ nơi Cha.**

Bản Kinh-Thánh King James version chép: **And the Word was made flesh, and dwelt among us, (and we beheld his glory, the glory as of the only begotten of the Father,) full of grace and truth.**

Chữ **ở giữa- dwelt**[G4637] chép trong câu 14 trên, nguyên văn trong tiếng Hy-lạp là chữ σκηνόω - **skeno**, số 4637 ra từ chữ σκῆνος - **skenos**, số 4636 có nghĩa là: ***đền tạm, lều tạm, cư ngụ tạm thời, ở giữa***;

Khải huyền 21:1-3: **Đoạn, tôi thấy trời mới và đất mới; vì trời thứ nhất và đất thứ nhất đã biến đi mất, và biển cũng không còn nữa. Tôi cũng thấy thành thánh, là Giê-ru-sa-lem mới, từ trên trời, ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn sẵn như một người vợ mới cưới trang sức cho chồng mình. Tôi nghe một tiếng lớn từ nơi ngai mà đến, nói rằng: nầy, đền tạm của Đức Chúa Trời ở giữa loài người! Ngài sẽ ở với chúng, và chúng sẽ làm dân Ngài; chính Đức Chúa Trời sẽ ở với chúng.**

Chữ **đền tạm - tabernacle**[G4633]chép trong câu 3 trên, đó là chữ σκῆνος - **skenos**, số 4636 như đã chép trong Giăng 1 câu 14 vậy, có nghĩa là: ***đền tạm, cư ngụ tạm thời, ở giữa;***

Để cứu chuộc hết thảy những người xứng đáng cho được sự chuộc lại cho Đức Chúa Trời được thoát khỏi mọi sự kết tội, nghĩa là mọi tội lỗi phải được bôi xoá hết, thì Đức Chúa Jêsus Christ đã từ chối tất cả những sự hỗ trợ từ loài người cho thân thể xác thịt của kẻ bị án tử hình, đó là lý do Đức Chúa Jêsus đã không kêu oan, không tránh những sự người ta làm để sỷ nhục Ngài, cũng không uống rượu pha một dược và cũng không kêu người ta đem nước hay đồ ăn đến cho Ngài kể từ khi người ta bắt Ngài tại vườn Ghết-sê-ma-nê cho tới khi người ta đem Ngài tới Gô-gô-tha để đóng đinh Ngài.

Đức Chúa Jêsus Christ trước hết đã dành sự vinh hiển cho Đức Chúa Cha qua việc Ngài vâng phục tất cả mọi sự cho ý chỉ của Đức Chúa Cha được nên. Tình yêu của Đức Chúa Jêsus Christ dành cho những người mà Đức Chúa Cha đã phó cho Ngài để được cứu chuộc đó là hoàn hảo, vì Ngài đã chú ý tới từng chi tiết của Luật pháp đối với những người phạm tội, nên Ngài đã chấp nhận im lặng khi người ta vu cáo Ngài, sỷ nhục Ngài, nhạo báng Ngài, đánh Ngài, hầu cho tất cả mọi sự mà Luật pháp đã định cho sự trừng phạt trên những người phạm tội đó sẽ được thực thi trên thân thể Ngài và danh Ngài, hầu cho những người sẽ tin đến Danh Ngài, sẽ được cứu chuộc hoàn toàn khỏi sự rủa sả của luật pháp, mà được tự do hầu việc Đức Chúa Trời.

Ê-sai 53:1-12: **Ai tin điều đã rao truyền cho chúng ta, và cánh tay Đức Giê-hô-va đã được tỏ ra cho ai? Người đã lớn lên trước mặt Ngài như một cái chồi, như cái rễ ra từ đất khô. Người chẳng có hình dung, chẳng có sự đẹp đẽ; khi chúng ta thấy người, không có sự tốt đẹp cho chúng ta ưa thích được. Người đã bị người ta khinh dể và chán bỏ, từng trải sự buồn bực, biết sự đau ốm, bị khinh như kẻ mà người ta che mặt chẳng thèm xem; chúng ta cũng chẳng coi người ra gì. Thật người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh sự buồn bực của chúng ta; mà chúng ta lại tưởng rằng người đã bị Đức Chúa Trời đánh và đập, và làm cho khốn khổ. Nhưng người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta**

mà bị thương. Bởi sự sửa phạt người chịu chúng ta được bình an, bởi lằn roi người *chịu mà* chúng ta được lành bệnh. Chúng ta thảy đều như chiên đi lạc, ai theo đường nấy; Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của hết thảy chúng ta đều chất trên người. Người bị hiếp đáp, nhưng khi chịu sự khốn khổ chẳng hề mở miệng. Như chiên con bị dắt đến hàng làm thịt, như chiên câm ở trước mặt kẻ hớt lông, người chẳng từng mở miệng. Bởi sự ức hiếp, và xử đoán, nên người đã bị cất lấy; trong những kẻ đồng thời với người có ai suy xét rằng người đã bị dứt khỏi đất người sống, là vì cớ tội lỗi dân ta đáng chịu đánh phạt? Người ta đã đặt mồ người với những kẻ ác, nhưng khi chết, người được chôn với kẻ giàu; dầu người chẳng hề làm điều hung dữ và chẳng có sự dối trá trong miệng. Đức Giê-hô-va lấy làm vừa ý mà làm tổn thương người, và khiến gặp sự đau ốm. Sau khi đã dâng mạng sống người làm tế chuộc tội, người sẽ thấy dòng dõi mình; những ngày người sẽ thêm dài ra, và ý chỉ Đức Giê-hô-va nhờ tay người được thạnh vượng. Người sẽ thấy kết quả của sự khốn khổ linh hồn mình, và lấy làm thỏa mãn. Tôi tớ công bình của ta sẽ lấy sự thông biết về mình làm cho nhiều người được xưng công bình; và người sẽ gánh lấy tội lỗi họ. Vậy nên ta sẽ chia phần cho người đồng với người lớn. Người sẽ chia của bắt với những kẻ mạnh, vì người đã đổ mạng sống mình cho đến chết, đã bị kể vào hàng kẻ dữ, đã mang lấy tội lỗi nhiều người, và cầu thay cho những kẻ phạm tội.